

տացոցին։ Բայց յայտնի է, թէ այս քարեւ-
զէն շիրիմը մեծ արժէք ունէին և բնիկ ա-
րուեստաւորաց դուրին արգասից էին։

ԺԴ զարու մէջ ի Ցուռնէ կար քանդա-
կագործութեան զպրոց մի, որուն արտազրած
բազմաթիւ ձեռագործքն անշոշաց զամենքը
պիտի զարմացնէին, եթէ զանտնի խորսակած
շինէին ԺԴ զարու պատկերամարտք։ Յիրա-
փ, կը տեսնենք Brabantի զուքս մի,
Յովհաննէս Գ. որ մահարձան կանգնել կու-
տայ իւր հօրեղօր Հենրիկոսի յիշատակը
պատուելու համար։ Լուվենի Ս. Պետրոս ե-
կեղեցոյ մատրանց միոյն մէջ կը գտուի
հիւնացարէ շիրիմ մի Brabantի դուքս
Հենրիկոսին պառկած արձանով, բարձրագան-
դակ և լաւ շինուածք, որ անշոշաց ԺԴ
զարու ճարտար արուեստաւորի մը գործ է։

Եւտազայ զարերին ամենակարեւոր յեղա-
նակ մի կը կազմեն արուեստի պատմութեան
համար։ Ձեռագործք կը բազմապատկուին.
յիշենք միայն Ս. Պետրոսի հրաշալի բժմերն
ի Լուվէն, և Ս. Գամիների ի Լիէր, Ս.
Պետրոսի տապանակները ի Լույէն։ Խորշ-

բոլ կոփածոյ քարէ զոթացի աշտարակներ,
գմբեթարդներ, աշտարակիկներ, կամարա-
կալը, փոքր անդրիք, զարմանահրաշ կերպով
փորուած խումբեր, Հալի եկեղեցւոյն մկր-
տարանցն, և եւս Մարիամու թուրքոն և
Յանդուզն կարողասի շիրիմն ի Բրիս (Brus-
sels), որոնք փորձաքարէ են և ոսկեզօծեալ
պղնձավ զարդարուած, և յիրափ հրաշակերտ
իրենց ճարտարաբուեստ նրբութեամբ։ Նաեւ
եկեղեցեաց գանձարանց ունին բազմաթիւ
հրաշալի մասնաստուփեր և նշխարատուփեր,
որոնց ոսկերչական ձեռագործք են, և շատ
հեղ կը ներկայացնեն կաթողիկէի զրսի ե-
րեսը հանդերձ իւր զաւիթներով և արձանա-
լից կոր կամարներով, ամանովանիներ, աշ-
տարակներ, և զրասանգներով զարդարուած
փորդիկ զանգակատներ։ Այս նրբարուեստ
հրաշակերտներու հեղինակներ եղած են ան-
շոշաց տեղացի արուեստաւորքն, որոնք առլո-
րութիւն չունենալով ձեռագործաց ներքեւ ի-
րենց անուանը ստորագրել, անծանօթ կը
մնան մեղ. սոքա կը կոչուէին միայն ոսկե-
րիչ, պատկերակոփ և պատկերագործ։

Շարայարելի

ԱՍՏՈՒԾՈՅ Է ՀՐՈՎԱՐ

ՏԱՂ

Բնակէ Աստուած
Վէրէ. Ենեւուն

Գիշեր ի Կիէնտոյ սըփոէր ըզքող իւր մըթին։
Մենաւոր, մինչ իւրքն ի քոն կային ի ստուեր զովագին,
Յաղթականըն պերճացեալ ընդ հանդերձեալ իւր նըսին,
ի սեամըս խորանին իւրց հրսկէր անհամբեր,
Բողոք առ գիշեր ու առ այդն եղեալ լուսաբեր։

Զի ծագէր յամըր զօր վաղուի։

« Գիշեր, օն, ճեպեաց ի ճեմ, զ'ի կապիտոլ առ վաղիւ,
Յաղթողին Արկոլայ ամբարձցին կառք քաջանիւ.
Վաղիւ Հռովմ զարթուցեալ ի շոկնդն իմոց արութեանց,
Հռովմ միայն արժանաւոր փառացըս յարկ մեծաշուք
Նազեսցի պերճապայծառ իւր պանծալի հանդիսիւք,
Ծնդ սնցելոյն յալթանակաց »։

Ասէր նա, և վաղ իսկ ըստուելք հոռոմք ոչ սակաւ,
ի միջյ նըշխարաց նընջեցելոց ընդ երկնաւ,
կանգնէին յոտին գիտել զնորայն կառաց արշաւան,
ծեսանել եթէ քաղաքն՝ որ չէ ինչ այլ բայց խուճապ,
Ունիցի՛ արդեք զարթնուլ, և հին Հըռովմն հոյակապ
Նընցի՛ կըրկին ընդ գիւցազան.

Այլ խորանք յանկարծուստ գըղըրդեցին ճակատուն.
Եւ նըշանք գըղնդակք ընդ անձն անցին քաջարւոյն.
Երիկար իւր ըզդողի հարաւ և ինքն սոսկաց.
Զի ետես երեւալ ի մըրըրկացն ի ծոցի
Ըզչոռվմայն Դիտապետ՝ որոյ մական պանչելի

Սանձէր երբեմըն զԱստիզաս :

« Ի բաց... ծերունին ասէ, միայն ինքն Աստուած
կարէ զգահ իւր զետեղել յեօթնաբըլուրն աւերած.
Տիեզերք քո՞ են, բայց Հոռվմ յաւիտենից Արարչին.
Յաւերակս համբաւատենչո՞ ուր տիրացաւ յաղթութիւն,
Թույին գարք յանցանել իւրեանց պարծանըս բազում
Եւ մեծութիւնս՝ մահկանացուին :

» Փախսի՛ր... յորմէ հետէ պատուարքս ամուր արաստոյ
Կրեն զանուն ի ճակատ շանթընկեցին Աստուծոյ,
Զիշիէ առ տեղեզքս ըզկայ առնուլ յաղթութիւն:
Վայ որում անկուշեալ ըզբարկաճայթ իւր շանթիս,
Ժըտիցի մըրցել խըլել պանչելաշուք ըզտեղիս

Բամենազօր բազկէ նորուն :

» Զերդ առիւծ մատակ գառեալ զկորեաւին ի քուն քաղցրաքուն,
Եւ արքայն կենդանեաց զորջովն հըսկէ անդ արթուն,
Անհանդարտ, հրացայտ աչք, մորնչեալ ըզտիւ և ըզցայգ.
Սապէս բաց են Աստուծոյ աշկունքն ի սուրբ գամբարանս,
Ուր հարմնըն Քրիստոսի բարեպաշտիկ ի տապանս

Սիրոյն տածէ զպտուղս անուշակ :

» Հանգունակ քո եկեալ եհաս ի նժոյգս օդապար
Միովտեսն ծովակին սարսափելի մանկանց պար.
Մըրըրիկ նոցայն բարբառ, փայլատակունք նոցուն աչք,
Ռստոց պէս գունակ կամ թէ հասկաց զազփաղիուն,
Հզօրք կործան անկանէին քաղաքք ու ամուրք հաստատուն
Հանդէպ գընդացըն երկաթեաց :

» Եւ ի քաղաքն յաւիտենից խորտակեցան բնաւք համբուն:
Վըրիժագործն ընդ բազկաք թէպէտ անկաւ Տէրութիւն,
Եւ տապաստ յոտը նոցին գիւցաղըն կայ տիրերեան.
Այլ յորմունս իւր խաթարեալս և ի մղեզեալ ապարանս,
Պատուհապքս այս Աստուծոյ՝ շանթից իւրոց համանմանս՝
Հարուածովքն իւ հարին կորեան :

» Ո՛հ, մի՛ զկառուրդ փըշըել գար ի պարիսպըս գու յայս,
Որ զայնչափ գիւցազանց տեսին ըզմահ և զօրհաս,
Հոռվմայ ոչ դոյ իւր թագ, գագազք ևեթ են նորա,
Ցեղի է սա քաւութեան մեղանչական պարծանաց.

Աստանօր մեռաւ Բուրբոն¹, և Յաղթութիւն սլդազգեաց

Մուտ այրի յիւր մարմնոյն վերայ,

» Ի բեկորս աստանօր գաւազանաց և գահից,
Դողութեամբ խոնարհեցին ըզթագս արքայք պերճալից.

Աստանօր եկրն առ ոսս իմ անկանել Աստիզաս:

Որ զկըտղուցըս մոլեգին սանձէն ալեաց և ծովու,

Հրաման տայ, երբ և կամի, երկիր հնազանդ և հըու
իւր և կարճել պիսի զընթաց:

» Կացցես այդրը և դու, թէպէտ առ ոսսըդ խոնարհ
Անկեալ կայ իստալիա ներքոյ սըրոյդ հըլուարար,

Եւ աթոռք իւր և արքայք լրծեալ ի կառուդ յաղթական.

Ըստեղի առցես այդրէն, թէպէտ զինեալ կայծակամբ,

Թէպէտ իշխեցօքք երկրի ահիւ գողութեամբ՝

Տըժգունեսցին քո յանդիման:

» Զուր արծուին սիդապանծ յիւր ի թըրչանս իրոխտագոյն
ի կապիտոլն հինաւուրց այսրէն եգիտ զիւր ըզքոյն,

Եւ զարթոյց ըզէռովմայ ժողովըրդոցն ըզջիրիմ:

Զուր, ահեղ տիեզերակալդ, զըմբեալ փառացդ ի շոգի
Քո պէս պատրելոյ յաղթանակաւ՝ աշխարհի

Ասես կանխաւ Հըռովմ է իմ:

» Աստուծոյ է Հըռովմ... Փայլակնարերդ ընդ բազկաւ
իշխան ևս յուզել սարսել զհըլու երկրի ծիրն անբաւ,

Յահաւորըդ գաւազան կարես ջաղլիսել զամենայն.

Այլ իշխել Աստուծոյ է միայնոյ ի հինն հող

Ուր մահ ցըմահացուս ասէ ի ձայն իւր իրոխտող.

Եթէ Աստուած է մեծ միայն:

» Անսա կաց, յաղթանակք քեզ ըսպասեալ մընան գեռ,

Զաշալուչն ևեթ քոյոց շըքեզ յաղթիցըդ տեսեր
խոնարհել թէ գիտիցես այսօր զնակատ քո ոազմիկ.

Դի՛ք ըզյաղթութիւն առ ոսս ում զայն ընձեռէն.

Իշխեսցես յաւուր միում և ի թագիդ ճանանչէն

Տիեզերաց շըլասցին բիբք:

» Եղիցես երբեմբն մեծ... Այլ նեղէ զքեզ իմ բարբառ.

Ո՛հ, փախիր, զի թէ երբեք մորբեալ յայդ բաստ պայծառ.

Ածես ըզթաղթութիւն ի մահահոտս յայս ի վայր,

Յափունըս հեռաւորս առ քարածեռ մի գըմնեայ

Աւերակս հատակոտորս տեսի... դամբան... և շըզթայ,

Երթ, որդեակ, չորվմ Աստուծոյ է»:

Ասաց, և մինչ ընդ այդն ի յընծութեան աղաղակ՝
իրը արծուի սովատանջ ի նըկատեալ նապաստակ՝

Գըլոհ տայր զօրականն հուր բոց շընչեալ ի սըրտէ,

Դիւցազն, արտասուագին աշօք ուի ձայն սարսուասեր

Անհամբեր զօրուն նահսնջ արկեալ սաստիւ և ասէր.

Փախիցնւք.... Հոռվմ Աստուծոյ է:

Դիշրեկոյ

1. Բուրբոն, սովարապետն հյանուն, վիրաւորեցաւ մահարեր վիրօք՝ ի խորտակել զօրաց նորա
զարթապապ Հոռվմայ: